

[Hastrup.]

måde; det må ske gradvis, og der må tages hensyn til de nuværende lejere, men løses må det, hvis vi skal løse boligproblemet.

Med hensyn til rentesikringsordningen vil jeg gerne sige, at det konservative folkeparti har den principielle opfattelse, at denne ordning ikke er et effektivt middel til at holde huslejeomkostningerne nede eller blot sikre dem et stabilt niveau. Mit parti ønsker derfor, at denne ordning afskaffes, støtten bør koncentreres om boligsikringsordningen og det egentlig socialt betonedede byggeri.

Med vedtagelsen af disse lovforslag vil vi komme ind i nye bekostelige og også komplicerede ordninger. De vil, forekommer det mig, gøre det ekstra påkrævet, at der hurtigt tages fat på arbejdet med de langsigtede boligproblemer.

Jeg skal slutte med at sige, at mit parti vil undlade at stemme ved afstemningen om ændringsforslagene; dog kan vi tilslutte os ændringsforslag nr. 10 til lovforslaget om boligbyggeri.

Vi agter at stemme imod begge lovforslag ved tredje behandling.

Bendix: Jeg skal gøre nogle bemærkninger om boligsikringsordningen.

Jo mere man graver sig ned i de problemer; der knytter sig til boligsikringsordningen og til de øvrige boliglove, der her er til behandling, jo mere går det op for én, at det område, vi her har til debat, er et af de slettest røgtede områder i perioden efter anden verdenskrig. Man må vel stort set sige, at problemerne er vokset os over hovedet, og det kræver virkelig en kraftanstrengelse, hvis vi skal prøve på at komme ud af de vanskeligheder, vi befinder os i.

De mange ordninger på boligområdet må jo karakteriseres som værende filtrede ind i hinanden, og ingen af dem kan ansues løst fra de øvrige. Samlet må man vel også sige, at boligproblemet er et overordentlig centralt element i hele vores økonomiske, politiske problematik, og jeg kunne også godt tænke mig at føje det til, at en væsentlig del af det overforbrug, som vi har store vanskeligheder med i dette samfund, hidrører fra boligområdet. Til forklaring af dette må man vel kunne sige, at karakteristisk er det, at nogle betaler en meget lille andel af den disponible indkomst til boligen i dette

samfund, og andre betaler en overordentlig stor andel af den disponible indkomst.

Hvis man prøver at se på, hvordan lønmodtagerne samlet anvender deres disponible indkomster — og her henviser jeg til den officielle statistik, refereret i Statistisk Årbog 1970, tabel 180 — så har udviklingen fra 1955 over 1963 til 1966 været, at i 1955 brugtes 7,5 pct. af lønmodtagernes indtægter til boligen, i 1963 7,0 pct., og i 1966 brugtes 7,5 pct. Stillet over for disse tal kan det være interessant at se, hvordan det egentlig er gået med andre udgiftsposter på lønmodtagernes budget. Vi kan tage sådan noget som motorkøretøjer, som er et udgiftsområde, der er steget ganske væsentligt. Motorkøretøjer kostede på det almindelige lønmodtagerbudget i 1955 3 pct., det steg i 1963 til 6,5 pct. og i 1966 til 8,8 pct. Det vil altså sige, at i 1966 — det er de sidste opgørelser, vi har — brugte den gennemsnitlige danske lønmodtager mere til motorkøretøjer, altså til biler, end der brugtes til boligen. Det synes jeg i og for sig er en forholdsvis ejendommelig prioritering.

Boligsikringen er — det har vi også fra mindretallets side fastslået i betænkningen — en central del af støtteordningerne inden for boligområdet, og vi ønsker fortsat, at det skal være en central del, men man må jo nok samtidig være opmærksom på, at boligsikringsordningen har nogle ganske afgørende ulemper, som ikke er blevet behandlet i forbindelse med den lovrevision, vi her står over for.

Det første, jeg vil anføre, er, at ved indtægtsstigninger kan man blive ramt som af en kølle af kombinationen faldende boligsikring, stigende skat. Her vil jeg gerne henvise til det materiale, som boligministeriet har forelagt for os i udvalget, og jeg henviser her til betænkningens bilagshæfte, side 52 øverst. Der er lavet nogle eksempler på, hvordan indtægtsstigninger kan blive ramt af den faldende boligsikring kombineret med den stigende skat. Der er et konkret eksempel, der viser, hvordan en indkomststigning på 2.000 kr. er ensbetydende med, at der tilovers i disponibel indtægt for den pågældende lønmodtager bliver mellem 200 kr. og 400 kr., og dette er ikke engang de grælleste eksempler, vi har set i den seneste tid. Der har været anført adskillige eksempler, som viser, hvordan en stigende indtægt